

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, joka jakautuu viiteen osaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki asiaa tutkiessaan lukuisia menettelyvirheitä:

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se antoi komission esittämää ensimmäistä kertaa oikeudenkäynnissä asiakirja-aineistossaan olevia todisteita, jotka olivat ristiriidassa päätöksessä esitettyjen toteamusten kanssa,

Unionin yleinen tuomioistuin jätti virheellisesti tutkimatta komission asiakirja-aineistosta peräisin olevat valittajien todisteet, joilla pyrittiin kiistämään komission vastauskirjelmässään uudeleen esittämä väite,

Unionin yleinen tuomioistuin jätti virheellisesti tutkimatta valittajien esittämän liitteen, joka tukee valittajien väitettä, jonka mukaan komissio irrotti valittajien hallinnollisen menettelyn aikana antamat lausunnot asiayhteydestään,

Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi yhdenvertaisuuden periaatetta, kun se ei ottanut huomioon valittajien oikeudenkäynnin aikana esittämiä todisteita, ja

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole määrittänyt tosiseikastoa asianmukaisesti.

Valittaja väittää toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin vääristi tosiseikkoja, jotka ovat ratkaisevia riidanalaisen toiminnan asianmukaiseksi arvioimiseksi sen oikeudellisessa ja taloudellisessa asiayhteydessä.

Valittaja väittää kolmannessa valitusperusteessaan, joka jakautuu viiteen osaan, että unionin yleinen tuomioistuin arvioi todisteet puutteellisesti:

Unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut riittävästi niiden markkinaosuuslaskelmien hyväksymistä, joihin komissio tukeutui osoittaakseen relevantin markkinarakenteen,

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, ettei komission tarvitse täsmentää sellaisten keskustelujen sisältöä, joita valittajat kävivät muiden yritysten kanssa ja joilla on tarkoitus rajoittaa kilpailua,

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, että komissio kuvasi selvästi sellaisten keskustelujen sisällön, joita valittajat kävivät muiden yritysten kanssa ja joilla on tarkoitus rajoittaa kilpailua,

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole vastannut valittajien väitteeseen, jonka mukaan tietyt työntekijät eivät voineet vaihtaa luotettavaa tietoa, ja

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen luonnehtiessaan tosiseikat oikeudellisesti väärin, kun se katsoi, että keskustelujen tarkoituksena on rajoittaa kilpailua.

Valittaja väittää neljännessä valitusperusteessaan, joka jakautuu kahteen osaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä, kun se laski määrättyä sakkoa:

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se laski sakon sellaisten yhtiöiden myyntien perusteella, joiden osalta rikkomista ei ole todettu, ja

Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se laski samojen tuotteiden myynnit kahteen kertaan sakkoa laskettaessa.

Valitus, jonka Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV ja Rütgers Poland Sp. z o.o. ovat tehneet 27.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) asiassa T-93/10, Bilbaína de Alquitranes ym. v. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), 7.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-287/13 P)

(2013/C 252/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV ja Rütgers Poland Sp. z o.o. (edustaja: asianajaja K. Van Maldegem)

Muu osapuoli: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-93/10 antaman tuomion ja
- kumoamaan Euroopan kemikaaliviraston päätöksen ED/68/2009 (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla piki, ki-vihiiliterva, korkealämpötilainen (jäljempänä PKK) (CAS-numero 65996-93-2) tunnistetaan ehdolla olevien aineiden luetteloon sisällytettäväksi aineeksi asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) (1) 59 artiklan mukaisesti, tai
- toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä voi ratkaista valittajien kumoamiskanteen, ja
- velvoittamaan vastapuolen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut (mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta, kun se hylkäsi valittajien riidanalaisen päätöksen osittaista kumoamista koskevan kanteen. Valittajat väittävät erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä, kun se tulkitsi säännöstöä, sellaisena kuin sitä sovelletaan valittajien tilanteeseen. Unionin yleinen tuomioistuin teki tämän seurauksena useita oikeudellisia virheitä erityisesti, kun

- se katsoi, että asiaan liittyi monitahoisia tieteellisiä ja teknisiä tosiseikkoja ja että PKK:n tunnistamisessa aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sellaisten ainesosiansa perusteella, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia, ei ollut tehty ilmeistä virhettä,
- että PKK:n ainesosia ei tarvitse erikseen tunnistaa ainesosiksi, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, ECHA:n tässä tarkoituksessa suoritettuna yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella tekemällä erillisellä päätöksellä ja
- että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei ollut loukattu.

Näistä syistä valittajat vaativat unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-93/10 antaman tuomion ja riidanalaisen päätöksen kumoamista.

(¹) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1).

Valitus, jonka Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA ja Bilbaína de Alquitranes, SA ovat tehneet 27.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) asiassa T-94/10, Rütgers Germany GmbH ym. v. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), 7.3.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-288/13 P)

(2013/C 252/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA ja Bilbaína de Alquitranes, SA (edustajat: avocat K. Van Maldegem)

Muu osapuoli: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-94/10 antama tuomio on kumottava
- Euroopan kemikaaliviraston (jäljempänä ECHA) päätös ED/68/2009 (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla antraseeniöljy tunnustetaan aineeksi, joka on sisällytettävä ehdolla olevien aineiden luetteloon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (¹) (jäljempänä REACH-asetus) 59 artiklan mukaisesti, on kumottava tai
- vaihtoehtoisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimen, jotta tämä voi ratkaista valittajien kumoamiskanteen, ja
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut (unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti yhteisön oikeutta, kun se hylkäsi niiden kanteen riidanalaisen päätöksen osittaiseksi kumoamiseksi. Valittajat väittävät erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä tulkittaessaan asiaa koskevia oikeussääntöjä sellaisina kuin niitä sovelletaan valittajien tilanteeseen. Tämän johdosta unionin yleinen tuomioistuin teki lukuisia oikeudellisia virheitä ja näin erityisesti todetessaan, että

- asiassa oli kyse hyvin monitahoisista tieteellisistä ja teknisistä tosiseikoista ja että antraseeniöljyn tunnistamiseen aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sellaisten ainesosiansa perusteella, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia, ei liittynyt ilmeistä virhettä;
- ainesosia ei tarvitse erikseen tunnistaa ainesosiksi, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, ECHA:n tässä tarkoituksessa suoritettuna yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella tekemällä erillisellä päätöksellä;
- REACH-asetuksen liitteessä XV olevaa 59 artiklan 3 kohtaa ei ollut rikottu, koska tietoja vaihtoehtoisista aineista ei ollut sisällytetty liitteen XV mukaisesti laadittuun asiakirja-aineistoon; ja
- yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei ollut loukattu.

Näistä syistä valittajat vaativat, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-94/10 antama tuomio ja riidanalainen päätös on kumottava.

(¹) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1).